

සංස්කෘතික විසරණය හා සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන්ගේ බලපෑම හමුවේ අභිකුණ්ඩික ජනතාවගේ උපසංස්කෘතියෙහි වත්මන් තත්ත්වය පිළිබඳ මානව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් (තඹුත්තේගම කුඩාගම ප්‍රදේශය ඇසුරින්)

ශ්‍රී ශාන් ජී.ඒ.ඒ.එන්.^{1*}, විතානගේ ඩබ්ලිව්.කේ.එම්.^{1,3}, දිසානායක ඩී.එම්.කේ.ජී.කේ.², අමරකෝන් ඒ.ඒ.සී.එන්.¹ සහ දෙවිමේණි ඩබ්ලිව්.ජේ.ඊ.¹

¹මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, මානවශාස්ත්‍ර හා සමාජයවිද්‍යා පීඨය,
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
²ඉතිහාස හා පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
³පශ්චාද් උපාධි අධ්‍යයන පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
srishan1119@gmail.com

සාරසංක්ෂේපය

උපසංස්කෘතීන් මගින් සමාජයක පවතින මහා සංස්කෘතිය විචිත්‍රවත් කරයි. මහා සංස්කෘතිය තුළ සිටිමින් විවිධ වූ සාධක පදනම් කොටගෙන බිහි වන කුඩා කණ්ඩායම් තුළ උපසංස්කෘතීන් නිර්මාණය වෙයි. උපසංස්කෘතීන් පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ අභිකුණ්ඩික ජනතාව හොඳ නිදසුනකි. ඔවුන්ට ම ආවේණික සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයක් පවතින මොවුන්ගේ සුවිශේෂී ම වර්ගවත් වන්නේ එක් ස්ථානයක සත් දිනකට වඩා ලැගුම් නො ගැනීම යි. ජීවනෝපායන් ලෙස රිලවුන් නැටවීම, නයි නැටවීම හා සාස්තර කීම යනාදිය සිදු කළ ද, මහා සමාජයේ බලපෑම නිසා ඇති වූ සංස්කෘතික විසරණය සහ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් හේතුවෙන් මොවුන්ගේ සංචාරක ජීවන රටාව හා ජීවනෝපායන් වර්තමානයේ දී වෙනස් වී තිබෙන ආකාරය විමසීම මෙහි දී අරමුණු කොටගෙන තිබේ. අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය තුළ අභිකුණ්ඩික ජනතාවට අයත් දත්තදායකයින් 30ක් සමඟ සම්මුඛ පර්යේෂණ උපලේඛනයක් අධාරයෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා විධික්‍රමය යටතේ මෙම පර්යේෂණය සිදුකර තිබේ. මුල් කාලීන ව සංවරණ ජීවිතයක් තිබූ මොවුන්ට ස්ථිර වාසස්ථාන නො තිබුණු අතර හමුවන භූමියක කුඩාරම් අටවාගෙන ජීවත් විය. බූරුවෙකු පිටේ බඩු බාහිරාදිය ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයට රැගෙන යාම මොවුන්ගේ සිරිත විය. නමුත් 1982 රජය විසින් මොවුන් තඹුත්තේගම කුඩාගම ප්‍රදේශයේ පදිංචි කිරීමත් සමඟ මෙම පදිංචි කරවීම හේතුවෙන් මොවුන්ගේ උපසංස්කෘතියට අනන්‍ය වූ ලක්ෂණ බොහෝ ප්‍රමාණයක් වෙනස් විය. වත්මනෙහි මොවුන් සාම්ප්‍රදායික ජීවන වෘත්තීන් වෙනස් කර පොත් විකුණුම් හා කුලී වැඩ සඳහා යොමු ව තිබේ. පහළ මට්ටමක තිබූ අධ්‍යාපනය වත්මනෙහි සාධනීය ලක්ෂණ පෙන්වුම් කරන බව මෙහි දී පැහැදිලි විය. මොවුන්ගේ ආගමික පරිසරය වෙනස්වනසුලු එකකි. එනම් ඉන්දියානු සම්භවයක් ඇති මොවුන්ගේ මුල් කාලීන ආගම හින්දු ආගම විය. පසු ව බෞද්ධාගම ඇදහූ නමුත් අද වන විට සියල්ලන් ම පාහේ ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳ ගෙන ඇති බව පෙනේ. තෙලිඟු භාෂාව මව් භාෂාව වූවත් වර්තමානයේ සිංහල, ප්‍රධාන භාෂාව වශයෙන් භාවිත කරයි. වැඩිහිටියන් තෙලිඟු භාෂාව ඵදිනෙදා ජීවිතයේ දී භාවිත කළ ද තරුණයන් හා දරුවන් සිංහල බස මතා ව හසුරුවනු ලැබේ. මේ අනුව අභිකුණ්ඩික ජනතාවගේ උපසංස්කෘතියේ අනන්‍ය වූ ලක්ෂණ ඔවුන් අතින් ම ගිලිහෙන බවත් හා මහා සමාජයේ සංස්කෘතික ලක්ෂණ විසරණය වීමෙන් ඇති වන්නා වූ වෙනසට වත්මනෙහි අභිකුණ්ඩික ජනතාව සිය කැමැත්තෙන් ම එකතු වන බව පැහැදිලි විය.

ප්‍රමුඛ පද: උපසංස්කෘතිය, අභිකුණ්ඩික, මහා සමාජය, වෙනස් වීම, සංවර්ධන ව්‍යාපෘති